

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 5Csp/60/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8416204614
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Šteffel
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8416204614.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom JUDr. Jurajom Šteffelom v právnej veci žalobcu: R Collectors, s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A Bratislava, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, právne zastúpeného: Advokátska kancelária RELEVANS, s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanému R. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX/XXX, XXX XX L. F., za účasti osobitného subjektu Občianskeho združenia Združenia na ochranu finančného spotrebiteľa OFS, so sídlom Petzwalova 12, Nitra, IČO: 42 205 735, právne zastúpeného JUDr. Romanom Juríkom, advokátom so sídlom Jazerná 19, Nové Zámky, o zaplatenie 1.882,44 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žaloba sa zamietá.
- II. Konanie v časti zaplatenia sumy 730 eur sa zastavuje
- III. Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.
- IV. Osobitný subjekt má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo 16.08.2016 sa žalobca na žalovanom domáhal zaplatenia istiny vo výške uvedenej v záhlaví tohto rozhodnutia s príslušenstvom a náhrady trov konania.
2. Podaním z 26.07.2019 vzal žalobca žalobcu späť v časti zaplatenia sumy 730 eur. Dôvodom boli úhrady splátok, ktoré mu zaplatil žalovaný. Preto bolo v tejto časti predmetu sporu konanie zastavené (výrok II) podľa ust. §145 ods. 2 C. s. p.
3. Na 07.08.2020 o 10.00 hod súd vytýčil vo veci pojednávanie. Žalobca bol naň riadne a včas predvolaný.
4. Žalobca sa na pojednávanie neustanovil. Svoju neúčast' odôvodnil podaním zo 14.07.2020 hospodárnosťou konania.
5. Osobitný subjekt, ktorý v konaní vystupuje na strane žalovaného sa na pojednávanie ustanovil, navrhol vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu podľa ust. § 278 C. s. p. a žalobu zamietnuť.
6. Žalovaný sa na pojednávanie riadne ustanovil a vzhľadom na dôvod neprítomnosti žalobcu navrhol žalobu zamietnuť rozsudkom pre jeho zmeškanie.

7. Žalobca bol poučený o následkoch nedostavenia sa na pojednávanie vrátane možnosti súdu rozhodnúť o žalobe rozsudkom pre zmeškanie.

8. V danom prípade právny zástupca žalobcu v oznámení svojej neúčasti iba vysvetlil dôvod neprítomnosti bez toho, aby zároveň požiadal o odročenie pojednávania. V nadväznosti na to nebolo povinnosťou súdu postupovať podľa ust. §183 ods. 4 C. s. p., keďže jeho aplikácia sa vyžaduje iba v prípadoch, ak strana sporu požiada o odročenie pojednávania a súd zistí, že ňou uvedený dôvod na takýto procesný postup nie je dôležitý. Je preto potrebné dôsledne rozlišovať medzi skúmaním naplnenia podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa § 278 písm. a) a b) C. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> s. p. a skúmaním dôvodnosti procesného návrhu strany sporu na odročenie pojednávania podľa § 183 C. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> s. p., pričom žiadna analógia legis § 183 ods. 4 C <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>>. s. p. vo vzťahu k § 278 písm. b) C. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> s. p. do úvahy neprichádza (pozri obd. Uznesenie Krajského súdu Žilina z 28.02.2019 spis. zn. 7Co 17/2019).

9. Pojednávanie je inštitútom procesného práva, ktorý slúži na vymedzenie predmetu konania. Inými slovami, aby súd v súčinnosti so stranami vyjasnil o čom má konať, ktoré skutočnosti považuje za sporné a ktoré za nesporné a v neposlednom rade k tomu, aby strany viedol k zmierlivému vyriešeniu sporu, čo je jeho základnou povinnosťou podľa Článku 7 Základných princípov C. s. p.

10. Vo všeobecnej rovine súd považuje za potrebné zdôrazniť, že rozsudok pre zmeškanie predstavuje osobitný druh súdneho rozhodnutia ako následok procesnej pasivity žalovaného v civilnom sporovom konaní. Procesná pasivita žalobcu sa prejavuje tým, že si neplní povinnosti strany konania tak, aby konanie mohlo byť rýchlo a efektívne skončené. Pripomína sa zásada, že práva patria bdelym, ktorá zdôrazňuje aj vlastné pričinenie sa na ochranu svojich práv a vyžaduje, aby aj strana v konaní sledovala svoje subjektívne práva a robila také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ich ohrozeniu a poškodzovaniu. Predpokladá sa pritom, že strana musí využiť prostriedky, ktoré jej poskytuje zákon a následne vykonať prípadné potrebné opatrenia, aby nedošlo k porušeniu jej práv. Bola to pritom práve nečinnosť žalobcu, ktorý sa bez riadneho, hoci včasného uvedenia dôvodu neustanovil na pojednávanie nariadené vo veci súdom prvej inštancie, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a bol v predvolaní výslovne poučený o možnom následku nedostavenia sa, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Ak potom za danej situácie osobitný subjekt prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní navrhol rozhodnúť vo veci rozsudkom pre zmeškanie, bolo povinnosťou súdu rozhodnúť podľa ust. §278 C. s. p. (pozri Stručný komentár, Civilný sporový poriadok - Jaroslav Krajčo, Eurounion, 2018, str. 353, Uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3Co 39/2018 z 28.03.2019, Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 233/2019 zo 04.06.2019) tak, že žalobu zamietol. Žalobca totiž nerespektoval povinnosti uložené súdom prvej inštancie podľa Článku 10 Základných princípov civilného sporového konania a tomu zodpovedala forma a výsledok konania. (pozri obd. Uznesenie Krajského súdu Žilina z 28.02.2019 spis. zn. 7Co 17/2019).

11. Na tomto mieste sa dopĺňa, že skutočnosť, že žalobca bol v doterajšom priebehu konania aktívny, nie je pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie na pojednávaní podľa ust. §278 Civilného sporového poriadku rozhodujúca (obdobne pozri rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Obdo 87/2018 z 22.11.2018, obdobne Uznesenie Krajského súdu Žilina sp. zn. 14Cob 152/2019 z 05.12.2019).

12. V tejto súvislosti súd vo vzťahu k dôvodu neúčasti uvádzanému žalobcom odkazuje na právny názor vyslovený v Uznesení Krajského súdu v Nitre č. k.: 9Co/388/2017-97 z 26.4.2018 a v Uzneseniach Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co 136/2019-105 z 21.05.2020, sp. zn. 16Co 23/2019-80 z 27.02.2020, sp. zn. 3Cob 66/2019-178 z 12.05.2020 i sp. zn. 4Cob 45/2019-126 z 21.05.2020, podľa ktorých hospodárnosť konania nemožno považovať za vážnu okolnosť, pre ktorú by sa žalobca objektívne nemohol ustanoviť na pojednávanie.

13. Nie je totiž ospravedlniteľným dôvodom neúčasti na pojednávaní presvedčenie sporovej strany (jej zástupcu), že v pojednávanom spore by jej účasť viedla k nehospodárnosti konania, (obd. Rozsudok NS ČR z 31.05.2012, spis. zn. 29 Cdo 1940/2011). Uvedené platí o to viac, keď žalobca (jeho zástupca) presvedčivo nezdôvodnil, v čom konkrétne by mala spočívať nehospodárnosť konania v prípade jeho účasti na pojednávaní.

14. Žalobca v podaní z 22.07.2020 ako dôvod neúčasti na pojednávaní uviedol hospodárnosť konania. Preto nebolo možné akceptovať jeho neprítomnosť. Súd tak v danom prípade musel konštatovať, že neúčasť z vážnych dôvodov neospravedlnil. V tejto súvislosti sa, odkazujúc na ustálenú rozhodovaciu prax súdov vyššej inštancie poznamenáva, že nie je jeho povinnosťou akceptovať každé ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní.

15. Za vážnu okolnosť objektívne brániacu účasti žalobcu na pojednávaní nemožno považovať ani dôvod spočívajúci v jeho pracovnej zaneprázdnenosti (pozri Uznesenie Krajského súdu v Prešove z 21.01.2019 č. k. 7Co 180/2018-92).

16. Žalobca neprítomnosť neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami tak, ako to vyžaduje ustanovenie §278 písm. b) C. s. p.

17. Osobitný subjekt, ktorý sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávanie riadne ustanovil, navrhol vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu podľa ust. §278 C. s. p. Toto právo mu vyplýva z ust. §95 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého je v konaní oprávnený na všetky úkony, ktoré môže vykonať strana, ak nejde o úkony, ktoré môže vykonať len subjekt právneho vzťahu, teda také, ktorých podstata vyplýva z hmotného práva. Návrh na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalobcu je procesným úkonom, na ktorý je osobitný subjekt podľa citovaného zákonného ustanovenia oprávnený.

18. Návrh na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalobcu podal na pojednávaní i samotný žalovaný.
19. Nad rámec odôvodnenia sa uvádza, že žalobca predložil tvrdenie, podľa ktorého 31.07.2012 uzavrel právny predchodca žalobcu so žalovaným zmluvu o úvere č. 1961510312. jej predmetom boli peňažné prostriedky vo výške 2.000 eur. Žalovaný dlh neplnil riadne a včas. Preto žalobca podľa §565 OZ v spojení s Obchodnými podmienkami vyhlásil k 02.12.2013 úver za predčasne splatný. Toto oznámenie sa dostalo podľa žalobcu do dispozičnej sféry žalovaného.

20. Právne vzťahy sporových strán sa riadia ust. §52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje (ust. §1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

22. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom (ust. §2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch).

23. Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa §565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (ust. §53 ods. 9 OZ).

24. Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. Žalobca v prejednávanej spore ani netvrdil, že sa so žalovaným dohodol na svojom práve žiadať v prípade jeho omeškania jednorazové splatenie pohľadávky tak ako to predpokladá ust. §565 OZ.

26. Avšak, aj keby sa zmluvné strany dohodli na tejto možnosti veriteľa uplatniť právo podľa ust. §565 OZ, právny predchodca žalobcu v postavení veriteľa si ho uplatnil spôsobom odporujúcim kogentnému ustanoveniu §53 ods. 9 OZ. Táto skutočnosť je zrejmá už zo samotnej žaloby a prostriedkov procesného útoku v nej obsiahnutých. Vyhlásenie predčasnej splatnosti je tak právnym úkonom neplatným keďže je v rozpore so zákonom (ust. §39 OZ).

27. Režim splatnosti jednotlivých splátok pokračoval až do splatnosti poslednej splátky 20.07.2018.

28. Pôvodný veriteľ (žalobca) však s aktuálnym veriteľom (žalobcom) uzavrel zmluvu o postúpení pohľadávky už 10.10.2017.

29. Žalobca (ani pôvodný, ani aktuálny) nepredložil v konaní dôkaz o doručení oznámenia o postúpení pohľadávky veriteľom ani dôkaz preukázania postúpenia pohľadávky postupníkom (aktuálnym žalobcom). Obaja žalobcovia (pôvodný ani aktuálny) v priebehu konania pred súdom prvej inštancie ani netvrdili, žeby žalovanému doručili do jeho sféry vplyvu oznámenie o postúpení pohľadávky, prípadne preukázanie postúpenia pohľadávky.

30. Právo vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádza a veriteľ ho nemôže previesť na tretiu osobu, to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (ust. §17 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení zákona č. 438/2015 Z. z.).

31. Je zrejmé, že v danom prípade veriteľ porušil ustanovenie §17 ods. 1 písm. b) Zákona č. 129/2010 Z. z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky. Túto zmluvu je tak potrebné kvalifikovať ako právny úkon neplatný.

32. Pri postúpení pohľadávky pôvodný žalobca v postavení banky porušil i ust. §92 ods. 8 Zákona o bankách, a preto je tento právny úkon neplatný i z dôvodu rozporu so zákonom.

33. V dôsledku posledne uvedeného súd dospel k záveru, že žalobca v právnom postavení postupníka pohľadávky voči žalovanému z vyššie uvedenej zmluvy o poskytnutí pôžičky nie je aktívne vecne legitimovaným. Nedôvodnosť žaloby by tak musel byť konštatovaný i v prípade meritórneho rozhodnutia o nej.

34. Podľa § 279 C. s. p., odôvodnenie rozsudku pre zmeškanie žalobcu obsahuje len stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre zmeškanie.

35. Pretože boli splnené zákonné predpoklady, súd podľa ustanovenia § 278 C. s. p. rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalobcu, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol.

36. Podľa § 255 C. s. p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa citovaného ustanovenia, aplikujúc zásadu úspechu v konaní. Keďže žaloba bola zamietnutá, žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, avšak z obsahu spisu mu nevyplývajú žiadne trovy. Preto mu náhrada trov priznaná nebola.

38. Rovnaký úspech možno konštatovať i na strane osobitného subjektu, ktorý v konaní vystupoval na strane žalovaného, a preto mu bol priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. V tejto súvislosti je potrebné prisvedčiť právnenému názoru osobitného subjektu, podľa ktorého

žalobca pri zosplatnení podľa ust. §565 nedodržel postup podľa ust. §53 ods. 9 OZ. Posledná splátka bola splatná 20.07.2018, k postúpeniu pohľadávky však došlo už 10.10.2017. To znamená, že v danom prípade došlo k postúpeniu nesplatnej pohľadávky v rozpore s ust. §92 ods. 8 Zákona o bankách (obd. pozri rozhodnutie NS SR R 60/2018).

39. Predmetom konania bol pôvodne nárok pôvodného žalobcu na uspokojenie pohľadávky vo výške 1.882,44 eur s prísl. V priebehu konania vzal žalobca žalobu späť v časti zaplata sumy v celkovej výške 730 eur. Bolo preto namieste posúdiť otázku zavinenia za vznik trov i tejto časti konania.

40. Rozhodovanie súdu o náhrade nákladov konania pri jeho zastavení z dôvodu zavinenia niektorej zo sporových strán predstavuje procesnú sankciu svojho druhu, ktorá má kompenzačnú povahu. Platí totiž, že náhradu nákladov sporového konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená o zásadu zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tej strane, ktorá ich vznik zavinila. V takom prípade nemožno vykladať pojem „zavinenie“ v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je chovanie sporovej strany (teda i prejav vôle žalobcu spočívajúci v späťvzati žaloby).

41. V ust. §256 ods. ods. 1 C. s. p. sú premietnuté zákonné princípy, podľa ktorých náhrada nákladov zaťažuje tú stranu, ktorá v spore nebola úspešná, prípadne stranu, ktorá zavinila, že konanie muselo byť zastavené. Náklady strany pritom predstavujú majetkovú ujmu, ktorú strana utrpela v adekvátnej príčinnej súvislosti so samotným konaním. Tento zásah je strana bez náhrady povinná strpieť zásadne len vtedy, ak ju sama spôsobila. Procesnoprávny inštitút náhrady trov (nákladov) konania tak predstavuje zvláštny prípad náhrady škody, a to škody, ktorá vznikla v súvislosti so sporovým konaním. V tomto zmysle je potrebné porozumieť i zásade úspechu vo veci, ktorá ovláda náhradu nákladov sporového konania a rovnakým spôsobom je potrebné chápať i zásadu zavinenia obsiahnutú vo vyššie citovanom zákonom ustanovení. V prípade zastavenia konania (v prejednávanej veci v rozsahu zaplata sumy v celkovej výške 2.177,92 eur) nemôže konanie dospieť do štádia meritórneho rozhodovania. Preto nemožno pre určenie, kto vznik nákladov konania spôsobil aplikovať kritérium úspechu vo veci. Týmto kritériom sa stáva práve zavinenie toho (chápané čisto v procesnom slova zmysle), kto zavinil, že konanie nemohlo dospieť do štádia vecného rozhodnutia. Aplikáciu zásady zavinenia je potrebné vnímať ako kompenzáciu nákladov, ktoré vznikli tomu, kto zastavenie konania nezavinil.

42. V kontradiktórnom konaní sa otázka náhrady nákladov konania odvíja od zistenia, ktorá zo strán v konaní dosiahla a v akom rozsahu procesný úspech. Pri zastavení konania je pre vyriešenie otázky náhrady nákladov kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorá zo strán sporu z procesného hľadiska zastavenie konania zavinila. Ak je dôvodom zastavenia konania späťvzatie žaloby, žalobca v zásade nezavinil zastavenie konania, ak vzal späť žalobu, ktorá bola podaná dôvodne pre chovanie žalovaného.

43. Pri zvažovaní dôvodnosti uplatneného nároku je však neprípustné jeho formalistické posúdenie. V konkrétnom prípade (ako je tomu v prejednanom spore) je nevyhnutné prihliadnuť i k odôvodneniu žalobného petitu, a to za účelom eliminácie stavu, ktorý by bol v extrémnom rozpore s princípom spravodlivosti. Princíp procesného výsledku nemožno chápať formálne, pretože nielen petit, ale i skutkové tvrdenia, teda dôvody žaloby vyjadrujú, prečo sa žalobca žalovaného plnenia domáha (pozri napr. Ústavný súd ČR, ÚS I. ÚS 2899/10).

44. Napriek tomu, že sa dôvodnosť späťvzatia posudzuje hlavne procesne, nemožno pri rozhodovaní o náhrade trov konania zastaveného pre späťvzatie z dôvodu, že po podaní žaloby zaplatil žalovaný žalobcovi požadovanú sumu, opomenúť niektoré hmotnoprávne aspekty (ak sa viažu k overeniu zavinenia na zastavení konania). Súd sa preto, za účelom posúdenia, či bola žaloba podaná dôvodne, v prípade sporu, či žalovaný uspokojil žalobcom uplatňovaný nárok splatný pred alebo po podaní žaloby, nemôže zásadne vyhnúť odpovedi na otázku, kedy sa vymáhaný nárok stal splatným (pozri NS ČR sp. zn. 29Cdo 170/2015).

45. Keďže v prejednávanej veci vznikol obdobný spor (námieta osobitného subjektu, ktorou namietal, že pôvodný žalobca (veriteľ) postúpil na žalobcu (postupníka) pohľadávku nesplatnú, bolo povinnosťou súdu prvej inštancie posúdiť túto otázku i v rámci rozhodovania o nároku osobitného subjektu na náhradu trov konania voči žalobcovi.

46. Pôvodný žalobca v právnom postavení veriteľa právo podľa ust. §565 OZ uplatnil spôsobom odporujúcim kogentnému ustanoveniu §53 ods. 9 OZ. Preto v okamihu podania žaloby nenastal stav žalovateľnosti nároku voči žalovanému (actio nata). Režim splátok úveru pokračoval až do augusta roku 2018. Z uvedeného je zrejmé, že už samotná žaloba z 15.07.2016 bola pôvodným žalobcom podaná nedôvodne, a preto všetky náklady, ktoré konanie vo veci samej vyvolalo, je nutné pričítať práve na jeho ťarchu. Náhrada trov zastaveného konania tak žalobcovi patriť nemôže.

47. Podľa § 262 ods. 1 C. s. p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

48. Podľa § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prípustné odvolanie výlučne z dôvodu, že neboli splnené podmienky na jeho vydanie. /§ 356 písm. b) CSP/

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 373 ods. 4 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 281 ods. 1 CSP ak žalobca z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalobcu tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie.

Podľa § 281 ods. 2 CSP návrh podľa odseku 1 môže žalobca podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalobcu v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.